

ΜΕ ΨΗΦΟΥΣ 531 ΥΠΕΡ ΚΑΙ 133 ΚΑΤΑ

Τα μέλη τής Κοινότητας άνοιξαν τις πύλες για μια νέα εποχή

ΕΣΤΡΕΨΑΝ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΣΤΑ ΠΙΣΩΓΥΡΙΣΜΑΤΑ

Γράφει ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

Με τον πιο εμφατικό τρόπο τα μέλη τής Κοινότητας έστρεψαν την πλάτη στα πισωγυρίσματα μιας μικρής ομάδας στην Έκτακτη Γενική Συνέλευση προχθές Κυριακή και άνοιξαν διάπλατα τις πύλες για μια νέα εποχή, ενώ η παροιμία πανηγυρίζει σήμερα την ομόνοια στους κόλπους της ύστερα από μισό αιώνα διχασμού, αντιπαράθεσεων, διπλών εορτασμών και δεν συμμαζεύεται. Η Αρχιεπισκοπή, οι φορείς της και η Κοινότητα μαζί με άλλες παροικιακές οργανώσεις θα μπορούν να μιλούν με μια φωνή στα κέντρα αποφάσεων τής Αυστραλίας για το συμφέρον τής ομογένειας και -γιατί όχι;- τής Ελλάδας.

Την περασμένη Κυριακή, στην Κοινοτική Λέσχη παρατηρήθηκε το αδιαχώρητο καθώς 746 μέλη απάντησαν στο κάλεσμα του διοικητικού συμβουλίου για να εγκρίνουν ή ν' απορρίψουν το Μνημόνιο Συνεννόησης με την Αρχιεπισκοπή και αυτός ο αριθμός μελών στην Έκτακτη Γενική Συνέλευση ήταν πρώτη ένδειξη πως η έγκριση πια ήταν πολύ κοντά. Ακόμη και οι διαφωνούντες εξέφρασαν τις ανησυχίες τους όταν είδαν το πλήθος.

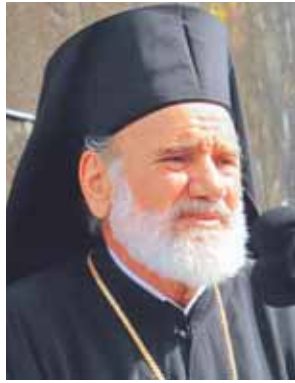
Στόχος του διοικητικού Συμβουλίου ήταν να επιτευχθεί κοσμοσυρροή στην Έκτακτη Γενική Συνέλευση επειδή χρειαζόταν το 75% των ψήφων για να εγκριθεί το Μνημόνιο Συνεννόησης και πρέπει να πούμε ότι τόσο "Ο Κόσμος", όσο και το ραδιοφωνικό πρόγραμμα "Επικαιρότητα Παντού και Πάντα" στο 2MM τα έδωσαν όλα με εκκλήσεις και συνεντεύξεις υποστηρικτών τής συμφιλίωσης για να προσέλθουν τα μέλη και να περιμένουν υπομονετικά να ψηφίσουν.

Το ποσοστό 78,3% του "ΝΑΙ" ξεπέρασε κάθε προσδοκία και θα ήταν ακόμη μεγαλύτερο αν δεν είχαν αποχωρήσει περίπου 50 μέλη χωρίς να ψηφίσουν.

Η Έκτακτη Γενική Συνέλευση διεξήχθη δημοκρατικά και ως επί το πλείστον με ευπρέπεια, με τον πρόεδρο, Χάρη Δανάλη, να έχει - ως συνήθως - τον απόλυτο έλεγχο. Ανένδοτος απέναντι στους αντιπάλους του Μνημονίου Συνεννόησης, ο κ. Δανάλης, αντιμετώπισε δυναμικά, αλλά με πειθώ στα ψεύδη και την κινδυνολογία τους, ο γραμματέας, Μιχάλης Τσιλίμος, παρέμεινε αλύγιστος στις αφόρητες πιέσεις που δέχτηκε για ν' αλλάξει ρότα και ασυμβίβαστος ο ταμίας, Χρήστος Μπελέρχας, παρουσίασε με παρηγορία τις θέσεις του διοικητικού συμβουλίου.

Αιχμή του δόρατος εναντίον των διαφωνούντων ήταν γι' άλλη μια φορά ο Νίκος Παπανικητάς που αμείλικτος κατέρριψε ένα - ένα τα επιχειρήματα των αντιπάλων του Μνημονίου Συνεννόησης και το αποτέλεσμα τής ψηφο-

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ



Ο συμφιλιωτής Αρχιεπίσκοπος κ. Στυλιανός



Επίσκοπος Απολλωνιάδος κ. Σεραφεΐμ, ένθερμος υποστηρικτής τής ομόνοιας στην παροικία.



Νικόλαος Πάπας, έντιμος συνομιλητής



Χάρης Δανάλης, ανένδοτος



Μιχάλης Τσιλίμος, αλύγιστος



Χρήστος Μπελέρχας, ασυμβίβαστος



Νίκος Παπανικητάς, αμείλικτος

φορίας επιβεβαιώνει ότι το διοικητικό συμβούλιο και οι υποστηρικτές του είχαν όλες τις σωστές απαντήσεις.

* Το παρασκήνιο

Όμως, παρά την άβυσσα έκβαση τής ψηφοφορίας για το Μνημόνιο Συνεννόησης, η κατάσταση δεν ήταν ενθαρρυντική για το συμβούλιο τής Κοινότητας πριν μερικές βδομάδες, όταν η Αρχιεπισκοπή ζήτησε ν' αποχωρήσει η Κοινότητα από την Ομοσπονδία και μόλις την τελευταία στιγμή συμφώνησε με αντιπρόταση από τον κ. Δανάλη να συμμετέχει η Κοινότητα στις συνεδριάσεις τής Ομοσπονδίας μόνον όταν δεν συζητούνται εκκλησιαστικά θέματα.

Αλλά μετά την υπογραφή του Μνημονίου Συνεννόησης, η γνωστή ομάδα

που συστηματικά αρνείται κάθε συνεργασία με την Αρχιεπισκοπή άρχισε την αντεπίθεση με τις κατ' οίκον επισκέψεις μελών για να τα πείσουν να ψηφίσουν εναντίον του Μνημονίου, αλληπάλληλες συνεδριάσεις και ανώνυμες ανακοινώσεις στα ΜΜΕ, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα αρνητικό κλίμα σύγχυσης στα μέλη επειδή προκλήθηκαν πολλές αμφιβολίες και γεννήθηκαν πολλές υποψίες.

Τότε υπήρχε μια πραγματική ανησυχία για το αν θα εγκριθεί το Μνημόνιο από την Έκτακτη Γενική Συνέλευση και την επιστροφή στον διχασμό τής παροικίας, η οποία στη συντριπτική πλειοψηφία το υποστήριζε. Εμείς, εδώ στον ΚΟΣΜΟ, αλλά και στην "Επικαιρότητα παντού και πάντα" αρχίσα-

με την αρθρογραφία, αλλά και τις εμπεριστατωμένες αναλύσεις του Μνημονίου Συνεννόησης από τον ακαδημαϊκό, Δρ Βασίλη Αδραχτά, για να πείσουμε όσους είχαν υποψίες ότι ήταν αδικαιολόγητες. Εξάλλου, αρχίσαμε τις εκκλήσεις στα μέλη τής Κοινότητας ν' αναλογιστούν τις ευθύνες τους και να παραστούν στην πιο σημαντική Γενική Συνέλευση τής σύγχρονης ιστορίας.

Όμως, η δική μας προσφορά ωχρία σε σύγκριση με τους αγώνες που έδιναν στο παρασκήνιο ο Χάρης Δανάλης και οι συνεργάτες του για ν' ανατρέψουν την κατάσταση και ν' αρπάξουν τη νίκη μέσα από τα χέρια των αντιπάλων τους, οι οποίοι έκαναν ό,τι μπορούσαν για ν' αποκτήσουν μόνο το 25% των ψήφων και ν' ακυρώσουν το Μνημόνιο και την ομόνοια στην παροικία και να θέσουν σε αμφισβήτηση το ίδιο το μέλλον τής Κοινότητας.

Τέλος καλό, όλα καλά και θερμά συγχαρητήρια αξίζουν στον Χάρη Δανάλη, τον Μιχάλη Τσιλίμο, την αντιπρόεδρο Νία Καρτέρη, τον ταμία Χρήστο Μπελέρχα, τον Νίκο Παπανικητά, αλλά και τους Φίλους του ΚΚΕ, τον Δημήτρη Φούντα και Γιώργο Αγγελόπουλο του ΠΑΣΟΚ, τον Γιάννη Καλλιμάνη τής Νέας Δημοκρατίας, το Αυστραλιανό Ελληνικό Συμβούλιο, τους Παλαιούς Πολεμιστές, που κάλεσαν τα μέλη τους να ψηφίσουν υπέρ του Μνημονίου, αλλά και τούς αφανείς ήρωες που με κάθε τρόπο βοήθησαν στην ένωση τής παροικίας.

Ο ρόλος τής Εκκλησίας

Μέσα στους πανηγυρισμούς και την ευφορία για την καθοριστική νίκη στην προχθεσινή Γενική Συνέλευση τής Κοινότητας δεν πρέπει να λησμονούμε ότι χωρίς τη συγκατάθεση του συμφιλιωτή Αρχιεπισκόπου κ. Στυλιανού, δεν είχαν αρχίσει οι διαπραγματεύσεις για συμφιλίωση με την Κοινότητα, ούτε και ότι δέχτηκε να κάνει όσες υποχωρήσεις του επιτρέπουν οι Εκκλησιαστικοί Κανόνες.

Ούτε πρέπει να αγνοηθεί ο πολύ σημαντικός ρόλος του Επισκόπου Απολλωνιάδος, κ. Σεραφεΐμ, ένθερμου υποστηρικτή τής συμφιλίωσης που συνεργάστηκε αρμονικά με τους κοινοτικούς ηγέτες για το τελικό Μνημόνιο Συνεννόησης.

Και θα λέγαμε, ότι ο αείμνηστος Γιώργος Παπαναστασίου θα ήταν υπερήφανος για τον γιο του Νικόλαο, που σαν νομικός σύμβουλος τής Αρχιεπισκοπής (με τον κ. Μάικλ Ντάιμοντ) έδειξε γι' άλλη μια φορά τις μεγάλες διαπραγματευτικές του ικανότητες για το συμφέρον τής ομογένειας.

Η παροικία θα πρέπει να τους ευγνωμονεί στο μέλλον όταν ενομένη θα παράγει τα μεγάλα έργα που θα τιμούν τον Ελληνισμό και την πρώτη του πατρίδα.